

Met het opstarten van een dagelijks aanbod lessen en workshops in september van dit jaar wil De Beweging ten slotte ook een gedegen en gevarieerde training bieden voor professionele dansers. Zoals uit de evolutie van De Beweging blijkt, wil de vereniging een compleet antwoord geven op de noden van de nieuwe dans.

Leren broekjes en witte shorts

Eric Raeves, ooit acteur bij Jan Fabre en danser in verschillende producties van Marc Vanrunxt, presenteerde in 1988 zijn eerste choreografie *Amper zonder*. Sinds hij met deze choreografie tot revelatie van het festival werd uitgeroepen, was deze choreograaf kind aan huis bij De Beweging. Zowel *Rijkgevulde thema's en donkere kleuren* uit 1991 als *De Perzen / Het Meer* werden binnen de schoot van De Beweging gecreëerd en geproduceerd.

De Perzen / Het Meer bestaat uit twee aparte choreografieën 'die elkaars tegengestelde vormen zoals dag en nacht, donker en licht'. Voor *De Perzen* vertrok Eric Raeves van het toneelratorium van Jean Prodomides naar de tragedie van Aeschylus. Hierin wordt verhaald hoe de Perzen verpletterend verslagen worden door de Grieken, een verhaal van machtswelling, oorlog, geweld en vernietiging. Op het sombere, nauwelijks verlichte en af en toe met rook gevulde toneel, staat een groep krijgers beschermd door schilden. In klassieke bewegingsfiguren (plié's en pointé's) schuifelt de formatie langzaam dichterbij. Een stem vertelt bewogen de lotgevallen van de Perzen, muziek vol tromslagen ondersteunt het verhaal, de bewegingen versterken de gezwoolen pathetiek. Met pruik en masker, gehuld in leren broekjes en laarzen, worden de dansers anonieme krijgers die lijden, angst en geweld op extreem

Air de C., *La mer a soif* / Paul Verstreken

expressionistische wijze verbeelden door gebroken, geschokte bewegingen van uitgestrekte armen, doorzakkende knieën en smartelijk gekronkel op de vloer. De macho-esthetiek van het geweld wordt op bombastische en kitscherige manier uitgewerkt in een choreografie die geen maat weet te houden.

Het Meer is eenduidiger als 'exalterend loflied op het leven, waarin de liefde en al het schone worden bezongen'. De witte shorts, jurkjes en sokken met kleurrijke accenten zetten de toon op een mengeling van synthesizermuziek, kerkgezangen en minimalistische flarden. Opnieuw worden cirkelmotieven en groepsformaties gebruikt. Een danser die zich losweekt en een eigen bewegingswereld opzoekt vooraan op de scène en een danser (vaak Eric Raeves zelf) die vanop de zijlijn toekijkt, zorgen voor individuelere toetsen. Ook het partnerwerk zorgt voor meer choreografische mogelijkheden en accentueert de lyriek van *Het Meer*. De bewegingen worden zonder inleving uitgevoerd, zonder dat je de noodzaak tot bewegen aanvoelt. De dansers lijken nog niet echt meester te zijn van de bewegingen. Er worden geen spanningsbogen opgebouwd, alles verloopt volgens hetzelfde ritme.

Als beeldend kunstenaar levert Eric Raeves een visuele verpakking maar de beweging zelf komt vaak arm, soms ook naïef over. De twee delen worden extreem en nadrukkelijk uitgewerkt, zowel in dans, thematiek als aankleding. Wat verbindt deze choreografieën tot een tweeluik, tenzij de wat karikaturale tegenstelling?

Genotvol een gebakje vororberen

De Beweging werkt ook al geruime tijd samen met Ria de Corte. Sinds 1986 vormt zij

met plastisch kunstenaar Hugo Moens een duo. Zij willen dans en scenografie harmonieus op elkaar doen aansluiten. In een gewijzigde bezetting werd *Lamerasoif* (1991) hernomen. Rond het (soms paradoxale) verlangen dat vervat is in een 'dorstige zee', wordt een aantal scènes opgebouwd. Een vrouw in een donkere jurk staat aarzelend voor een netjes afgelijnd vierkant vol sneeuw. Op Wagners *Liebestod* uit *Tristan und Isolde*, breekt het verlangen los om terug kind te zijn, om te genieten van het spoor dat je achterlaat in de sneeuw. De vrouw schopt, graait, schept, springt en draait in de sneeuw. Soms kijkt ze even op om te zien wat ze heeft aangericht. Even is er een bitter uithalen omdat de sneeuw voorgoed vertrappt en besmeurd is.

Eerst aarzelend dan pronkend tonen twee giechelende meisjes hun kunstjes. Vier dansers proberen tolleren gaande te houden in eenzelfde melodie. Ze draaien en tolleren van de ene hoek naar de andere en zwengelen de uit het ritme draaiende tolleren weer aan. *Only you* verwijst naar het gericht zijn op zichzelf en een gebakje dat genotvol en stiekem wordt vororberd. Eten als symbool, troost voor seksueel verlangen?

Het verlangen om gezien en gehoord te worden weerklinkt als geschreeuw in de opgehangen microfoons. Via hupjes en stompen vindt de groep elkaar terug en leeft zich uit in draaien, hinkelpassen en geintjes op kermismuziek. Jassen en sjaals, alles wordt als overbodige last afgeworpen totdat er alleen een tweede huid overblijft. Hier geen verhaal meer, geen accessoire, alleen een zuiver fysieke invulling van een abstract verlangen. De verschillende scènes zijn uitgewerkt als verschillende gezichtspunten op één gevoel en vloeien naar elkaar toe. Dans en scenografie communiceren met elkaar en geven elk hun eigen accent aan de voorstelling.

In haar danstaal o.m. beïnvloed door Graham en Limontechnieken en door de expressionistische dans, zoekt Ria de Corte naar natuurlijke en heldere bewegingen. Soms speelt ze met de confrontatie tussen haar eigen bewegingsidioom en de academische dans die zo met een aparte betekenis geladen wordt. Het plezier waarmee de dansers in deze voorstelling staan, maakt de zuiver uitg choreografeerde momenten in *Lamerasoif* erg sterk.

Pootjebaden

Naast deze twee choreografen uit eigen stal reisden drie andere choreografen langs de Vlaamse steden.

Doriane Moretus volgde een opleiding dans en theater en studeerde mime bij Jacques Lecoq in Parijs. In 1991 realiseerde zij haar eerste choreografie *Just want to say I love you* in een productie van Théâtre de la Balsamine en met steun van de Franse Gemeenschap. Het is een choreografie die de sporen draagt van haar veelzijdige opleiding en tussen dans, mime en theater balanceert: zuiver bewegingstheater?

Vertrekkend vanuit improvisaties werkten de dansers-acteurs rond het thema liefde. Dit

